

Jaarverslag 2022

Jaarverslag 2022 door de straatpastor

Het tweede jaar straatpastoraat in Lelystad ligt achter ons. Tijd om terug te kijken en daar vanuit weer vooruit te kijken. Graag neem ik u mee in het reilen en zeilen binnen het straatpastoraat afgelopen jaar.

Praktijkverhaal: Peter

Peter, een man die ik al wat langer ken, ik sprak hem gereld als ik in BinnenInn was/ben, woont in het centrum. Meneer is sociaal en emotioneel kwetsbaar. Kreeg op een gegeven moment longkanker; kreeg een operatie en daarna een behandeling. Had een tijdje zorg in huis, maar dat hield daarna weer op. Er bleef wel iemand komen voor huishoudelijke hulp. Ook kwam hij zodra het kon weer naar BinnenInn. Maar sinds zijn ziekte lukt het hem niet meer om naar het Boshardthuis te gaan, om de zorgboerderij te bezoeken enz. Zijn wereld werd in eens nog kleiner dan hij al was. Met directe familie had en heeft hij geen contact. Hij had nog een 'schoonmoeder en zwager' wat verder weg wonen, maar die bleken later ook niet meer zo betrouwbaar en zijn inmiddels gestopt met het contact. Wel heeft Peter een bewindvoerder die maandelijks op bezoek komt. Ze woont ook verder weg.

Bij BinnenInn is hij heel regelmatig te vinden, een paar keer in de week. Het zit op een paar honderd meter af van zijn woning, dus ook na zijn behandeling voor hem nog een afstand die hij kon lopen. Hij kent er veel vrijwilligers en voelt zich er erg thuis. Maar op een gegeven moment zien we hem fysiek erg achteruit gaan en komt hij minder, tot dat we hem een aantal dagen missen.

Ik besluit eens bij hem thuis langs te gaan. Ik mag binnenkomen. Zijn woning ziet er enigszins opgeruimd uit, de dingen hebben z'n plek, maar ik zie ook sporen van beginnende vervuildeid/verwaarlozing. Peter geeft heel vaak aan dat het 'wel goed gaat', terwijl zichtbaar is dat het niet goed gaat. Maar nu is hij daar ook wel open over. Het lukt hem eigenlijk niet meer om de deur uit te komen. Hij is erg moe en wordt bij een klein stukje lopen al duizelig. Blij dat hij dit aangeeft en dat ik er ben, bied ik aan boodschappen voor hem te doen en de huisarts maar te bellen. Dit laatste vindt hij ook goed. We houden contact. De huisarts belt hem terug, maar komt niet langs.

Samen met coördinatoren van BinnenInn en Boshardthuis maak ik een roostertje voor de boodschappen de komende dagen en bel hem ook een aantal keer. Tot hij de woensdag in de week erna overdag valt en ook even bewusteloos is. Telefonisch vertelt hij dit. Ik vind het toch zorgelijk en bel weer de huisarts. Helaas kwam de huisarts nog niet langs. De volgende morgen om 8:00u wordt ik gebeld door Peter; hij ligt op de grond en kan niet meer omhoog komen. Heeft er de hele nacht gelegen. Ik schakel de politie in en samen met de politie, die zijn deur openbreekt, en met ambulance personeel vinden we hem op de grond. Gelukkig wordt hij in het ziekenhuis opgenomen. Daarna volgt een heel traject.

Inmiddels ligt meneer in een verpleeghuis en is het niet meer mogelijk voor hem om terug naar huis te gaan. Het enige bezoek dat hij krijgt op dit moment zijn de bewindvoerder, de coördinatoren van Boshardthuis en BinnenInn, vrijwilligers van BinnenInn en ik. Hoe klein netwerk kun je hebben.... Zo verdrietig.... Tegelijkertijd mooi hoe de samenwerking met BinnenInn is ontwikkeld. En dat we elkaar als netwerkcontacten, ook de coördinator van het Boshardthuis, snel weten te vinden en samen op trekken. En voor mij ook een aantal signalen waar ik iets mee ga doen: 1. alertheid huishoudelijke hulp zo belangrijk en 2. de druk op huisartsen is echt groot.

Als ik terug denk aan afgelopen jaar dan zijn er een aantal thema's die het jaar door verschillende keren naar voren kwamen. Allereerst **'Eenzaamheid'** en **'Verbinding'**. Eenzaamheid is bijna een 'hot-item' geworden, mede door de totstandkoming van de landelijke en plaatselijke coalities van

‘Eén tegen eenzaamheid’. Mooi dat dit initiatief er is. Stichtingen en bedrijven slaan de handen in één om allerlei dingen te organiseren voor mensen, waar ze aan deel kunnen nemen. En er wordt bekendheid gegeven aan de problematiek.

Maar waar minder aandacht voor is, is de oorzaak van eenzaamheid of het leren omgaan met gevoelens van eenzaamheid. In ons werk merken we dat allereerst mobiliteit of niet bekend zijn met de digitale-wereld, soms toch een probleem blijft. Dan zijn er mooie dingen georganiseerd, maar door praktische belemmeringen kunnen mensen toch niet mee doen.

En een nog belangrijker thema is hierin ‘verbinding’. Je kunt naar allerlei activiteiten gaan of het contact aangaan met mensen (b.v. in een inloophuis), maar vaak is het probleem bij eenzaamheid ‘je niet of nauwelijks kunnen verbinden’ met mensen. Het moeilijk vinden om naast het oppervlakkige contact, een laag dieper te gaan, waardoor je ook een diepere verbinding aan kunt gaan; de ander iets meer van jezelf laten zien/ van jezelf geven en die daarop (hopelijk) respons geeft, door een stuk begrip, erkenning, vriendschappelijkheid, enthousiasme, interesse en/ of troost. En dit dan over en weer. Want de ervaring dat je dit de ander kunt bieden is ook belangrijk. Hier begint vaak herstel. Ook wanneer je je eenzaam voelt.

Er zijn veel mensen die het moeilijk vinden om ‘zich te verbinden of te hechten’. En er zijn mensen in de omgeving nodig bij/met die een ‘veilige ander’ is met wie ze zich kunnen leren verbinden. Dit kost vaak veel tijd, aandacht en geduld. Dit zijn items die spaarzaam zijn in deze tijd. Vanuit het straatpastoraat proberen we hier toch vanuit te werken en die tijd, aandacht en geduld te bieden. Daarom willen we ook graag werken vanuit de presentie-benadering.

En wat als het gewoon ontzettend moeilijk blijft? Mag het lijden, in dit geval vanwege eenzaamheid, dan bestaan? Of moeten we geloven in die ‘maakbare wereld’?

Hoe kunnen we er zijn voor mensen die hiermee blijven kampen? Present blijven is dan ook de norm!

Een ander thema is ‘**Gemeenschap**’. Het is voor ieder mens zo belangrijk om ergens bij te horen. Het leven is niet altijd gemakkelijk. En hoe fijn is het dan als je een netwerk van een aantal mensen hebt die je kunt bellen, waar je een bakkie mee kunt drinken; waarbij je terecht kunt. Voor een luisterend oor, even sparren, samen stil zijn of er samen op uit gaan. Samen het leven ‘dragender’ maken. Je kunnen verbinden aan anderen.

Veel mensen die ik tegen kom hebben dit niet. Hun sociaal netwerk is echt maar heel klein en hebben geen of weinig steun. Soms heeft dit alleen te maken met de omstandigheden (b.v. ziekte, verslaving), soms ook met een stuk onvermogen. Maar ze hebben dit wel nodig!

Tegelijkertijd moeten bepaalde contacten voor een vrijwilliger of voor mij als straatpastor behapbaar

blijven. Dan is het fijn als iemand bij twee mensen van het straatpastoraat terecht kan. Of dat we vanuit het straatpastoraat voor een praktische vraag een ander netwerk of organisatie betrekken. Daarnaast proberen we mensen, als daar behoefte aan is, ook in verbinding te brengen met een inloophuis of een kerk. En we vertellen hier niet alleen over, maar gaan de eerste keer mee en eventueel vaker als dat nodig is.

Het is de bedoeling dat we zo een ‘helpende en helende gemeenschap’ rondom iemand creëren.

Zichtbaar zijn en pastoraat verlenen op vindplekken

Contacten en ontmoetingen

We zijn dit jaar doorgedaan op de vindplekken die we al bezochten, een aantal op een vast moment in de week. Dit zijn het IDO Inloophuis de Open Haven, IDO Inloophuis de Waterwijk, IDO/Welzijn Huiskamer in de Dukdalf, de dag- en nachtopvang van het Leger des Heils, Ontmoetingsplek BinnenInn, De Huiskamer (van stichting Huis van Genade) en gewoon op straat (focus op straat lag dit jaar op plekken in de Gordiaan en in het Lelycenter). Naast deze plekken is de Opvang van Iriszorg nu ook een 'vindplek' geworden. We merken eigenlijk dat dit op dit moment een mooi aantal vaste vindplekken is en we niet meer vaste vindplekken nodig hebben. Wel moeten we ons werk verder verspreiden en verwachten we dat we daardoor door de verdere stad zichtbaarder worden. Het is vooral van belang dat organisaties ons weten te vinden en natuurlijk de mensen zelf. We merken dat dit gebeurt; we kregen bijvoorbeeld via een wijkteam en via Interaktcontour een vraag binnen. En een man die al heel lang graag een keer in contact met ons wilde komen, kwam via zijn vrouw die ergens in een 2de hands kleding winkeltje werkt, via via in contact met mij.

Naast de momenten dat we op de vaste vindplekken een spreekuur hebben merken we dat er meer 'langdurige contacten' opgebouwd worden. Voor gesprekken spreken we dan vaak af in een inloophuis van het IDO, een ontmoetingsplek zoals BinnenInn of we bezoeken de mensen thuis/op de locatie waar ze verblijven. (foto)

Praktijkverhaal: 'Ik ZIE je'

Een man van een jaar of 40. Eerst een gezond lichaam, kreeg een ongeluk en zit nu in een elektrische rolstoel, zijn benen gestrekt vooruit, zijn bovenlichaam kan hij ook bijna niet meer bewegen. Zijn vingers kan hij zonder handschoenen niet goed gebruiken, omdat het hem anders te veel pijn doet. Zijn hele lichaam doet pijn.

Hij is veel op straat. Daar kom ik hem dan ook tegen.

Ik raak in gesprek met hem. Wat een heftig bestaan. Afhankelijk van zorg, een onstabiel sociaal netwerk, slecht contact met familie, die wel van alles beslissen voor hem.

Om zichzelf te verdoven laat hij regelmatig wat bij de coffeeshop halen. Hij kan dit zelf niet halen, want zijn familie heeft bewust zijn identiteitsbewijs ingenomen. Het gebruik van middelen helpt hem door de dag te komen.

De enige activiteit waar hij nog echt plezier aan beleefde was zwemmen met ondersteuning van een begeleidster. Maar deze mogelijkheid is er niet meer, er is geen vrijwilliger die dit met hem wil en kan doen.

Ik kom hem regelmatig tegen. We maken wel eens een praatje, hebben het over zijn leven. Ik kijk wat ik voor hem kan betekenen. In ieder geval een luisterend oor bieden.

Hij houdt erg van fruitmentos, dus geregeld probeer ik zo'n rol bij me te hebben. Als ik hem tegen kom, geef ik hem dan die rol, hij neemt hem met een glimlach aan en stopt 'm vaak gelijk in z'n mond.

Ik hoop dat hij zich dan 'even' gezien mag weten en een klein geniet-momentje heeft. En dat we gedurende ons contact meer voor hem kunnen betekenen

Vrijwilligers

Het aantal vrijwilligers is gegroeid; we hebben nu 9 vaste vrijwilligers en nog een aantal mensen op een lijst staan die we tussendoor kunnen vragen voor incidentele activiteiten b.v. tijdens Pasen en tijdens Kerst of voor b.v. het maken van soep.

Daarnaast hebben er nog twee mensen een oriënterend traject gehad om te kijken of vrijwilligerswerk bij het straatpastoraat bij hen paste. Hiervan is één persoon door mij in contact gebracht bij met het IDO, hebben we daar samen een gesprek gehad en gaat ze daar nu meelopen.

Ook een mooie 'vrucht' vanuit het traject. Duidt ook weer dat we het echt belangrijk vinden om naar ieders gaven en talenten te kijken. We vinden het belangrijk dat mensen zich 'op hun plek' voelen en ik hun kracht gezet worden.

Twee van onze vrijwilligers (zowel een man als een vrouw) willen zich ook richten op bezoeken van mensen thuis. Dit is mooi, want zoals de doelen voor 2022 al aangaven, merken we dat hier ook behoefte aan is.

Nog een mooie ontwikkeling; er is ook contact met iemand die samen met de straatpastor zich in wil zetten voor het opzetten van een stillteruimte in de stad.

Praktijkverhaal: ontmoetingen tijdens de Bakfiets-ronde

Tijdens onze bakfiets-ronde rijden we vaak langs Piet. Hij woont in een kamer, heeft een behoorlijk crimineel verleden, zit er vermoedelijk nog wel in, net als in het gebruikerscircuit, maar is zelf nu meer 'tot rust' gekomen. Zijn gezondheid is behoorlijk slecht; heeft 6 herseninfarcts gehad. We hebben hem leren kennen in de dag- en nacht opvang. Maar sinds een jaar bezoeken we hem tijdens onze ronde. We bieden hem soep aan, maar die slaat hij toch liever af. Hij kiest voor een bakkie koffie en een manderijn. We hebben een kort praatje bij de deur, bemoedigen hem en laten weten dat we aan hem denken en er voor hem willen zijn. Zo ook Sari; een mevrouw die tijdens ons bezoek bij haar buurvrouw bij de deur kwam kijken wat we deden; we boden haar ook een bakkie soep aan en oh wat was ze hier blij mee. Mevrouw kampt met rug- en andere lichamelijke problemen, woont alleen. Ze voelde zich zo bemoedigd. Dus nu gaan we ook vaak even bij haar langs.

Later in het 'nieuwe centrum' komen we langs een plek waar rond een uur of 16:15u een aantal mannen en vaak ook een vrouw zich verzamelen. Vaak om elkaar te ontmoeten. Wie er wil krijgt een bakkie soep of koffie met een manderijn/koek. We maken een praatje, als we iets voor hen kunnen betekenen willen we er voor hen zijn. Ik heb het vermoeden dat het vooral mensen zijn die toch 'wat meer aan de rand van de samenleving leven' en buiten zijn, omdat ze niet echt een stabiele plek hebben om overdag te zijn. We gaan verder en ik zie een jonge man, Wesley, lopen. Zijn manier van lopen en kijken doen mij stil houden en vragen of hij ook een bakkie soep lust. Eerst is zijn vraag waarom wij hem aanspreken. Dan leggen wij uit wat wij doen. We komen erachter dat hij 'zwerfende is'. We verwijzen hem met de flyer naar onze inloopsprekuren op onze vindplekken. Vertellen hem dat hij daar kan douchen, eten, maar ook dat we graag met hem in gesprek gaan.. Die donderdag daarna belt hij (via een telefoon van een voorbijganger) of hij mij die ochtend kan spreken en komt daarna naar ons spreekuur in het IDO Inloophuis de Waterwijk. Na ons gesprek volgen er een aantal mooie acties; meneer krijgt schone kleding uit het 'bijna-gratis-winkeltje', hij doucht zich en eet mee. Ook die week daarna spreek ik hem op één van mijn spreekuren. Ik heb een telefoon voor hem kunnen regelen. Diegene die de telefoon voor hem gegeven heeft, had er ook een kerstkaart bij gedaan met daarop een bericht voor hem (zonder zijn naam te weten). Het deed hem zichtbaar veel dat er mensen aan hem dachten, iets voor hem wilden beteken.

Bakfiets

We merken dat het gebruik van een bakfiets een succes is. Bijvoorbeeld om soep en broodjes rond te delen, maar ook om ons zichtbaar te maken op straat. We gaan tijdens onze ronde door het oude- en nieuwe centrum van Lelystad en zoeken plekken op waarvan wij weten dat daar veel mensen op straat verblijven. Daarnaast zijn er een aantal mensen waarbij we met de bakfiets thuis langs gaan; een kop soep brengen en bemoedigen.

Onze eerste 2de hands bakfiets was een goede fiets om dit mee uit te proberen, maar op een gegeven moment voldeed hij niet meer. Inmiddels hebben we een nieuwe 2de hands bakfiets; deze kregen we van Hakvoort Horeca Emmeloord. Ook hebben ze er speciaal voor ons nog een mooie deksel op gemaakt. Een vrijwilliger van het straatpastoraat heeft deze verder opgeknapt, geschilderd en bestickert.

Bekend en verbonden

Interkerkelijke samenwerking

We zijn heel blij met de interkerkelijke samenwerking binnen Lelystad. Via het Platform Lelystadse kerken (PLEK), heeft het straatpastoraat samen met een aantal andere kerken activiteiten georganiseerd. Activiteiten waarmee de kerken en het straatpastoraat zich willen inzetten voor de stad, voor de mensen die er wonen en hun verhalen wil horen. Present-zijn.

Tijdens **Pasen in de stad** stonden we op stille zaterdag 's middags in de stad met een nagemaakt kerkraam, met een klein 'altaartje' ervoor waarop mensen een kaarsje konden aansteken ter herinnering van iemand of een gebeurtenis of als gebed. We merken dat een groep mensen die we tegenkomen hier echt wel iets mee heeft, vandaar dat we dit bedacht hadden. We nodigden mensen hiertoe uit en er ontstonden een aantal mooie gesprekken. Soms waren ze ook heftig en verdrietig. Ook deelden we mooie paaskaarten uit, konden mensen een kaart schrijven voor iemand anders, hadden we een kinderactiviteit enzovoorts. (foto's?)

Eerste paasdag mocht ik tijdens twee **paasvieringen in de gevangenis** mezelf voorstellen als straatpastor, iets vertellen en ook namens de kerken in Lelystad een paasgroet overbrengen ondersteund door het meebrengen en aansteken van een mooie kaars.

Ik mocht in december **voorgaan in de Waterwijkviering**; een oecumenische, laagdrempelige viering welke plaats vond in een basisschool. Tijdens deze viering mocht ik ook specifiek aandacht vragen voor het werk dat we doen met de bakfiets en was de collecte daartoe bestemd. De viering eindigde met een gezamenlijke soep + brood maaltijd. Vanwege de laagdrempeligheid van de viering had ik ook een aantal mensen uitgenodigd waar ik binnen het straatpastoraat contact mee heb en een aantal kwamen ook. Ook een aantal vrijwilligers van het straatpastoraat waren aanwezig. De groep bezoekers van de viering was heel gemêleerd, maar toch ervoer ik een mooie verbondenheid en gemeenschapsvorming met elkaar.

Ook vierden we weer **Kerst in de stad**. Op een strategische plek in de stad stonden we op de dag voor kerst met een caravan, met graffiti opgespoten tot kerststal, waarin kinderen (en volwassenen) het 'Kerstverhaal van Nijntje' konden kijken en kinderen wat lekkers en sterretjes kregen. Ook stonden we er met twee bakfietsen (van straatpastoraat en van het Leger des Heils), met warme chocomelk + kerstlekkernij en soep, er stond een kerstboom waarin mensen een wens of gebed voor de stad konden hangen, het 'kerkraam-met-kaarsjes' die we met Pasen hadden gebruikt, stond er weer, we hadden kerstmuziek en er werd middels een flash-mob ook een aantal kerstliederen gezongen. Het was een succes!

Een heel aantal kerken en het straatpastoraat organiseerden dit jaar ook weer de **Kerstpakkettenactie voor de gevangenen en dak- en thuislozen**. In totaal hebben we 670 pakketten uitgedeeld in de jeugdgevangenis, de penitentiare inrichting, de dag en nachtopvang van het Leger des Heils en nog een aantal in de opvang van Iriszorg. Los van de hoeveelheid sponsors, zijn er minstens 30 mensen vrijwilliger actief geweest voor deze actie. (foto's)

En verder:

- Mochten we namens een man uit één van de kerken 30 kerstpakketten uitdelen aan mensen waar wij contact mee hebben en waarvan wij wisten dat zij zo'n pakket goed konden gebruiken. Bijzonder mooi!
- Mochten we namens een vrouwengroep in Lelystad rond kerst kerstlekkernijen + zelfgemaakte kerstkaart uitdelen.
- Nemen mensen uit verschillende kerken contact met ons op n.a.v. een casus of een vraag. We zochten laatst een telefoon voor een dakloze jongen en binnen twee dagen hadden we twee telefoons. We zochten een rugtas en kregen die ook via een contact. Dit gaat allemaal telefonisch of via facebook/instagram. We bemerken ook op deze manier betrokkenheid vanuit kerken. Echt fijn.
- Mocht ik dit jaar in de Katholieke Parochie een presentatie geven over het werk van het straatpastoraat.
- Heb ik een presentatie mogen geven tijdens een vergadering van de diaconie van één van de kerken.
- Werken we veel samen met BinnenInn (één van onze vindplekken) met betrekking tot verschillende initiatieven. Onder andere bereikbaarheid via hun website, samenwerking tijdens 'Pasen in de Stad', starten we in het nieuwe jaar een pilot m.b.t. een stillteruimte in het centrum.

Verdere bekendheid en verbondenheid in de stad

Op verschillende manieren merken we dat het straatpastoraat ook bekender wordt in de stad. Zo mocht ik een presentatie bij PLEK geven, terwijl de burgemeester ook aanwezig was. De burgemeester was enthousiast over het werk dat het straatpastoraat doet in de stad en over de verbindingen tussen de kerken onderling.

Daarnaast kregen we een uitnodiging om een presentatie van ons werk te geven tijdens een vergadering van Cliëntenraad Sociaal Domein. Helaas kon ik de voorgestelde datum in december niet, maar hebben we voor een datum in januari afgesproken.

Verder zijn de contacten met wijkagenten, met huisartsen, met vangnet en advies (GGD) en met welzijnsorganisaties versterkt en geven we signalen van zorg door, ook op politiek niveau indien dit passend is.

Praktijkverhaal: Dakloos

Een Duitse man die ik twee weken geleden ook al een keer was tegengekomen, verbleef al 20 dagen op straat. Ik zag meneer de eerste keer lopen en dacht, ik spreek hem aan. Toen bleek meneer dakloos te zijn. Op dat moment kon ik hem alleen een bakje koffie bij BinnenInn aanbieden en een kort gesprek.

Door omstandigheden is hij in Lelystad terecht gekomen, maar had hier niets, kende hier geen mensen en sprak de nederlandse taal niet. Ook had hij geen telefoon, wist geen telefoonnummers van contacten in Duitsland en had geen geld voor de reis terug naar Duitsland.

Na twee weken kwam ik meneer weer tegen. Toen meer tijd kunnen nemen. Hij sliep nog steeds op straat. Samen met een vrijwilliger heb ik toen e.e.a. aan acties ingezet; een slaapzak kunnen regelen, eten en drinken gegeven, een prepaid telefoon kunnen geven en samen een plan gemaakt. Door een aantal mooie ontwikkelingen kon meneer twee dagen later aan zijn terugreis beginnen. De vrijwilliger is met hem mee gereisd naar Amsterdam en heeft hem op de trein naar Berlijn gezet.

Vindbaarheid

Onze vindbaarheid hebben we afgelopen jaar geprobeerd te versterken door een betere tweede hands bakfiets aan te schaffen en daarna ook vaker met de bakfiets erop uit te gaan.

We hebben flyers ontwikkeld (foto van de flyers + bemoedigingskaarten) met daarop herkenbare foto's van plekken in Lelystad en duidelijk aangegeven waar en hoe mensen met ons in contact kunnen komen.

Ook hebben we bemoedigingskaarten ontwikkeld die we uitdelen wanneer dit passend is.

Een vrijwilliger heeft een pop-up 'glas-in-lood kerkraam' gemaakt, met daarvoor een 'altaartje' waarop mensen in kleine windlichtjes een kaarsje kunnen aansteken. Om te gedenken of als gebed. Dit 'kerkraam' nemen we tijdens speciale gelegenheden mee op straat. Een mooie laagdrempelige manier om mensen uit te nodigen om te gedenken, samen stil te staan bij iets, om te bidden voor iets, om te delen. En we merken dat wanneer je mensen hiertoe uitnodigt, veel mensen dit fijn vinden om te doen. We hopen dit komend jaar ook te kunnen gebruiken tijdens 'pop-up kerkmomenten'.

Wat betreft bekendheid via social media en de website; we maken gebruik van facebook en instagram. Mensen spreken ons aan n.a.v. berichten die we delen. Dus dat is positief. Het versterkt het werk.

De website blijft een puntje van aandacht. We zoeken nog iemand die hier een extra boost aan kan geven.

Een opmerking bij de digitale mogelijkheden om bekendheid te geven aan ons werk; een deel van de doelgroep heeft hier niets of weinig mee. Dit omdat ze vanwege ouderdom of onvermogen hier niets mee doen. Of niet beschikken over een telefoon/computer met mogelijkheden tot internet. Dat is belangrijk om ons bewust van te zijn. Daarom ook de flyers, afsprakenkaarten en de inloop-momenten.

Ontwikkelen en uitvoeren van het vrijwilligersbeleid

Op dit moment ligt er een eerste versie van ons vrijwilligersbeleid. Dit is een 'groeidocument'; ieder jaar willen we een moment nemen om dit beleid te herzien en indien nodig aanvullen en/of aanpassen.

Naast dit groeidocument hebben we een gedragscode, vrijwilligersprofiel en een vrijwilligersovereenkomst ontwikkeld.

We zijn aan het onderzoeken of we aanspraak kunnen maken op twee vertrouwenspersonen vanuit het IDO en/of van de betrokken kerken. Bewust willen we dan twee mensen uit twee verschillende 'kerkelijke kringen'.

Deskundigheidsbevordering straatpastor en vrijwilligers

Vrijwilligers

De eerste paar maanden van 2022 stonden voor de vrijwilligers vooral nog in het teken van afronding presentie-training. Voor een aantal vrijwilligers al bekende materie, voor een aantal nieuw. Maar allen hebben het als waardevol en leerzaam ervaren. Op naar 'leren door te doen'.

Vanuit de vrijwilligers is er ook de vraag gekomen om een werkbezoek te maken en om intervisie te starten. Mede daarom zijn we in oktober op werkbezoek geweest bij het straatpastoraat in Haarlem. We zijn daar erg gastvrij ontvangen, hebben uitgebreid gesproken met de straatpastor en daarna nog een rondleiding gehad op hun locatie, maar ook in de stad. We hebben de dag afgesloten door samen uit eten te gaan in Lelystad.

Intervisie gaan we in 2023 starten. Wel hebben we in december nog een vrijwilligersavond gehouden in BinnenInn, waarin we de vrijwilligers een 'zakboekje voor presentie-werkers' hebben gegeven. Eigenlijk een samenvatting met betrekking tot de presentiebenadering. Samen hebben we besproken waar ieders kracht zit m.b.t. de presentie-benadering en wat ieders groeigebieden zijn. Afsluitend hebben we de vrijwilligers nog een kerst-presentje gegeven (het boek 'de gewonde heler' van Henri Nouwen) en een hapje en drankje.

We hebben afgelopen jaar wel zo'n 4 ontmoetings- en toerustingsmomenten gehad met en voor vrijwilligers.

De straatpastor

Ik heb zelf een coachingstraject gehad met betrekking tot presenteren en voor groepen staan.

Daarnaast ook een cursus gevolgd met betrekking tot het leiden van uitvaartdiensten. Beide heb ik als waardevol, vormend en leerzaam ervaren.

Afgelopen oktober ben ik aanwezig geweest bij een ontmoetingsdag van meerdere straatpastores uit het land. Het was fijn om zo collega's te leren kennen, ervaringen uit te delen, te leren van elkaar, maar ook goed om tijdens en na de gesprekken te kunnen reflecteren en te kunnen constateren dat we ook in Lelystad mooi op weg zijn.

Nog een aantal praktijkvoorbeelden:

- *Een vrouw, gelovig maar niet verbonden aan een kerk, heeft Alzheimer en komt bij mij met de vraag 'wat God vindt van euthanasie'. Er volgen een paar gesprekken; ook een gesprek met haar dochter erbij. Toon van de gesprekken is vooral 'geen oordeel', maar ruimte, begrip, genade, ze is geliefd als mens, ook in elk stadium van haar 'ziek zijn', God kent en ziet haar, ook de worsteling en wil daarin ZIJN, 'ik heb geen pasklaar antwoord en kunnen wij die als mens wel geven?' Hebben het ook over de tendens dat het leven 'maakbaar' moet zijn en wat dat voor invloed heeft. Dat dit in het leven met God anders mag zijn. We bidden samen of God haar nabij wil zijn, wil leiden, wijsheid wil geven. Mevrouw ervaart de gesprekken als erg fijn. Ik verwijs ook nog naar een boek van Tim van Irsel.*
- *Bezoek aan een echtpaar waarvan de man een niet-aangeboren hersenletsel heeft en (daardoor) worstelt met bepaalde levens- en geloofsvragen.*
- *Een man, dakloos, meegenomen naar inloophuis, om te laten zien wat zij voor hem kunnen betekenen.*
- *Contact met een mevrouw via BinnenInn, is net opgenomen geweest, wil graag praten. Ik bezoek haar een aantal keer. Mevrouw besluit om tijdens haar dagbesteding een sjaal te breien voor iemand die ik weer op straat tegenkom en die een sjaal goed kan gebruiken. Geeft haar meer 'zin' om te breien.*
- *Intensief contact met jongen die medicatie-obsessie heeft en verschillende hulpvragen, woont in een beschermd-wonen setting. Op zoek naar zingeving en wil meer weten over geloof. Sluit samen met zijn vader, die ook geïnteresseerd is, maar waaraan zoon ook erg 'vast zit', aan bij een Alpha-cursus die wordt gegeven in BinnenInn. Vrijwilliger van straatpastoraat gaat mee, als cursusmaatje voor jongen. Verder bezoeken ze nu een kerk in Lelystad en is er nog steeds contact vanuit straatpastoraat en vormt zich een netwerkje om deze jongen en zijn vader heen. Om beide te steunen.*
- *Geestelijke ondersteuning en begeleiding van vrouw, waar een man bij in woont die over haar grenzen heen gaat. Na support, advies en bemoediging besluit vrouw de politie te bellen en man vertrekt uit woning. Wijkagent is nu ook op de hoogte en betrokken. Tevens is er nu ook een vrijwilliger van het straatpastoraat die mevrouw bezoekt.*
- *De meneer die ik bezocht en van een vervuild bootje naar 'een kamer' is verhuisd, zit terwijl ik dit verslag schrijf net een paar weken in een verpleeghuis. Ik mocht hem tot nu toe volgen, opzoeken en samen met zijn persoonlijke begeleider stappen zetten om een plek voor hem te vinden waar hij goede verzorging en begeleiding zou krijgen, want meneer vervuilde opnieuw op de kamer waar hij woonde en lichamelijk was er ook zorg nodig. Onlangs meneer bezocht in het verpleeghuis en hij leek het er naar zijn zin te hebben. Ik zal hem regelmatig blijven opzoeken.*
- *Een meneer die in 'appartementencomplex' woont waar veel oost-europeanen wonen sprak ik aldaar en hij was op zoek naar een bulgaarse gemeenschap. Ik kon hem hiernaar verwijzen.*
- *Een meneer, gebonden aan elektrische rolstoel durft vanwege zijn kwetsbare gezondheid nog niet naar gelegenheden die 'binnen' zijn (bang om toch nog corona te krijgen); dus ook niet naar ontmoetingsplekken, inloophuizen enzovoorts. Heeft erg klein netwerk en is voornamelijk thuis bij zijn moeder of bij broer met gezin. Hij gaat hij tijdens de zomer regelmatig naar het park. Tijdens een bakfietsronde zien we hem wat verder op in het grasveld alleen staan. We benaderen hem, bieden soep aan, we maken kennis en hij geeft aan het fijn te vinden om een andere keer verder te kunnen praten. Zolang het weer dit toe liet bezocht ik hem daarna een paar keer buiten. Afgesproken dat we dit in de lente weer oppakken.*
- *Jongen met een seksverslaving vraagt om hulp. Jongen leeft geïsoleerd en voelt zich erg eenzaam, interesse in geloof. Inmiddels contact met vrijwilliger van straatpastoraat en bezoekt een gemeente kring en een cursus in een kerk. Voelt zich er thuis. Begint een netwerk op te bouwen.*

Kengetallen 2022

Hieronder de kengetallen m.b.t. contacten in afgelopen jaar.

Aantal personen waar straatpastor contact mee heeft gehad in 2022 (op verschillende vindplekken)	Aantal contactmomenten (gepland en ongepland)
62	1-3 keer (waarvan 11 doorlopend vanuit vorig jaar)
18	4-9 keer (waarvan 11 doorlopend vanuit vorig jaar)
6	10-20 keer (waarvan 5 doorlopend vanuit vorig jaar)

In totaal zijn er op de verschillende vindplekken zo'n 86 verschillende contacten geweest en hebben er zo'n 289 specifieke ontmoetingen plaatsgevonden.

Deze aantallen staan los van de contacten binnen het netwerk en ook los van de kortere gesprekjes/contactmomenten die vanwege hun aard niet bijgehouden zijn, maar wel van belang zijn in het opbouwen van vertrouwen en bekendheid binnen de doelgroep en werkveld.

Ook hebben we de contacten die de vrijwilligers hebben gehad, hier nog niet bij meegenomen. Dit hopen we volgend jaar wel te doen.

Bedankt

Graag wil ik, namens stichting Straatpastoraat Lelystad, iedereen bedanken die het werk van afgelopen jaar heeft mogelijk gemaakt. In het bijzonder de fondsen Konferentie Nederlandse Religieuzen, het Kansfonds en Maatschappij van Welstand.

Dank voor u betrokkenheid, gebed en/of financiële ondersteuning.

En nu verder.....

En we gaan verder; graag wil ik u hiervoor wijzen op het Meerjarenplan 2023-2025.

